
“GHULU” BIJ DE SOENNIETEN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

In de naam van Allah, de Barmhartige de Genadevolle

Vandaag gaan we het in Sha Allah hebben over ghulu, met name bij de soennieten. Je kunt je dan afvragen wat ghulu eigenlijk is, en waarom het zo belangrijk is om dit onderwerp te behandelen!

Ghulu, volgens Ibn Mandhoer in Lisaan Al-‘Arab, stamwoord *ghala* zegt hij het volgende: “Het overtreden van de limiet/grens”.

Daarom zeggen Arabieren dat iets “ghali” is, of “Ghela” als het duur is duur is geworden, met andere woorden: het schreed de grens van “normaal” en werd daarom duur.

Dus ghulu betekent het overschrijden van een grens, hetzij in religieuze zaken hetzij andere zaken.

Allah (swt) noemt de Ghulu in de Koran in meerdere verzen, zoals in:

- Surat Al-Nisaa, vers 171: {Mensen van het boek! Gaat niet te ver in jullie godsdienst en zegt over God alleen maar de waarheid. De masieh \’Isa, de zoon van Marjam is Gods gezant en Zijn woord dat Hij richtte tot Marjam en een geest bij Hem vandaan. Geloofd dan in God en Zijn gezanten en zegt niet: “Drie.” Houdt daarmee op, het is beter voor jullie. Immers, God is één god. Geprezen zij Hij! Dat Hij een kind zou hebben! Van Hem is wat er in de hemelen en wat er op de aarde is. God is goed genoeg als voogd.}

○ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

- Surat Al-Ma’idah, vers 77: {Zeg: “Mensen van het boek! Gaat in jullie godsdienst niet te ver aan de waarheid voorbij! En volgt niet de neigingen van mensen die vroeger al dwaalden en die velen hebben misleid en die van de correcte weg afgedwaald zijn.”}

○ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

Dus Allah (swt) gebruikte het woord Ghulu om Christenen aan te spreken, toen ze Jesus (as) een goddelijke status hebben gegeven, en daarmee gingen ze over de grens die Allah (swt) voor de profeten gezet heeft.

Helaas, en het is met veel onderwerpen, worden de sjiieten ervan beschuldigd door de soennieten, en bij dit onderwerp is het niet anders. Zo heeft iedereen vast gehoord hoe de soennieten zeggen dat sjiieten ghulu plegen jegens hun imams, en deze zo verhogen dat we hen als goden zien. Daarom vond ik het belangrijk om vandaag hierover te praten.

Ik zal vandaag heel anders beginnen, want normaal gaan we onze overleveringen erbij halen en proberen een uitleg te geven waarom we dit geen ghulu vinden of we proberen een uitweg voor de overleveringen te vinden. Dat is een verdedigend tactiek. We kunnen ook aanvallend doen, en dit doen we niet om mensen bang te maken, of hun ongelijk te bewijzen, maar we

willen daarmee het volgende zeggen: ghulu is ook aanwezig bij de soennieten, en staat heel duidelijk in tientallen van hun boeken van verschillende stromingen, zoals *hanabilah*, *shawafi*, *malikiyah*, *ahnaaf*. Dus als deze soennieten ons voor ongeloof verklaren omdat we aan ghulu doen, dan dienen ze eerst hun eigen geleerden en eigen mensen voor ongeloof te verklaren.

Onze imams (as) en de profeet (sawa) hebben ons gewaarschuwd om geen ghulu te plegen jegens hen, in veel overleveren die in onze boeken staan, en wie dat wil, kan terug gaan naar Al-Bihaar, 'Uyoon Akhbaar Al-Ridha, Qurb Al-Isnaad en andere boeken. Maar vandaag gaan we enkel soennietische boeken behandelen!

Er is iets dat ik duidelijk wil maken aan de kijkers en luisteraars, het feit dat sjiieten met ghulu worden beschuldigd heeft onwetendheid als origine. Onwetendheid in de personen die met elkaar vergeleken worden, of personen die met Allah (swt) vergeleken worden, hoe absurd dat ook klinkt.

Wat de soennieten, of een deel ervan, gedaan hebben is het niveau van Allah (swt) heel laag gezet, dus als je de profeet (sawa) echt leert kennen en zijn echte niveau leert kennen, zal je hem verhevenen, en dan zal je bijna dichtbij het niveau van Allah (swt) komen, het niveau van Allah (swt) tot waar jij Hem verlaagd hebt!

Of je verlaagt het niveau van de profeet (sawa), zodanig dat iemand met de profeet (sawa) vergeleken wordt zodra je die iemand maar ook een beetje verhoogt!

Dit is het probleem van de soennieten. Sjiieten hebben gelukkig dit probleem niet, want voor ons is Allah (swt) op een onhaalbaar niveau dat hoe hoog we ook de profeet (sawa) of de imams (as) verhogen, ze komen niet eens in de buurt van de Glorie van Allah (swt).

Vraag aan een sjiiet wat Imam Ali (as) voor hem is, en hij zal je vertellen hoe groot en glorieus Imam Ali (as) is. Dus Imam Ali (as) staat heel hoog bij de sjiieten en zijn niveau is zeer verheven, maar wat zegt Imam Ali (as) over zichzelf in vergelijking met de profeet (sawa)?

Hij (as) zegt: Ik ben maar een dienaar, en bediende, van Mohammed (sawa).

Hoe gaan we dit aanpakken?

Ik verdeelde dit in drie delen:

1. Ghulu in de drie: Abu Bakr, Omar, en Uthmaan. Ik noem ze "de drie" omdat ze chronologisch de eerste drie politieke leiders na de profeet (sawa) waren, ongeacht of ze legitiem waren of niet. En volgens de soennieten zijn deze drie in die volgorde van beste, naar beter.
2. Ghulu in de rest van de sahabah en tabi'een, dus diegenen die na de metgezellen kwamen.
3. Ghulu in geleerden, boeken, steden etc. en daarin gaan we spreken over geleerden die naar zeer hoge plekken worden verheven, eveneens bepaalde boeken.

En we beginnen bij het begin.

Er is een hadith bekend bij de sjiieten en minder bekend bij de soennieten, en gaat ongeveer als volgt: dat de profeet (sawa) zei: Ik was met Ali als een licht bij Allah (swt), vierduizend jaar voordat Hij Adam creerde, en toen Hij Adam creerde verdeelde dat licht zich in twee, een deel ben ik geworden en het andere deel werd Ali ibn Abi Talib."

Volgens de soennieten is da teen verzonnen hadith, en dat zegt Al-Dihlawi in (Mukhtasar Al-Tuhfah Al-Ithney Ashariyah, pag 168), maar op pag 169, zegt hij het volgende:

• ومع هذا قد ثبت اشتراك الخلفاء الثلاثة معه (ص) في عالم الأرواح بالرواية الأخرى التي هي أحسن من تلك الرواية، إذ ليس في إسنادها متهمون بالكذب والوضع، وهي ماروى الشافعي بإسناده إلى النبي (ص) أنه قال: [كنت أنا وأبو بكر وعمر وعثمان وعلي بين يدي الله قبل أن يخلق آدم بألف عام...] الرواية."

- En bovendien is het bevestigd dat de drie khalifas samen met hem (sawa) in de wereld van de zielen waren, volgens de andere overlevering die beter is dan die opdat geen leugenaars of verzimmers in de overleveraars zijn. Het is de overleveringen die Al-Shafi'i leverde dat de profeet (sawa) zei: Ik was met Abu Bakr, en Omar en Uthmaan en Ali bij Allah (swt) een duizend jaar voordat Hij Adam creerde...."

Dus als het alleen om Ali (as) gaat dan is het een geleugen en verzonnen overlevering, maar als de andere drie erbij gezet worden, dan is het opeens een goede overlevering!

Dat is de logica die we vaker gaan zien, de logica die zegt: als en deugd of een daad aan Ali (as) of een andere imam wordt toegeschreven dan is het overdreven en ongeloof, maar als dezelfde daad aan een van de andere metgezellen of een geleerde wordt toegeschreven dan is het normaal! Dit geeft niets anders dan afkeer jegens de deugden van Ahl Al-Bayt (as).

Een andere aspect van ghulu is het neerhalen van de profeet (sawa) zodat de anderen in niveau verhoogd worden. Als we bepaalde personen niet kunnen verhogen, dan kunnen we, waarmee we deze personen will vergelijken, verlagen zodat ze op een vergelijkbaar niveau komen te staan. Dit soort praktijken zien we vaker in de boeken van de soennieten, vooral als het gaat om De Eerste Drie.

Een voorbeeld daarvan vinden we in het boek van Ghaanim Qadduri Al-Hamad, getiteld (Rasm Al-Mushaf, pag 99), daarin zegt hij het volgende:

• ويروي الطبري أن الزهري قال: [قبض رسول الله -صلى الله عليه وسلم- ولم يكن القرآن قد جمع، وإنما كان في الكرايف والعسب]. وينقل السيوطي عن أبي سليمان محمد بن محمد بن إبراهيم الخطابي قوله: [إنما لم يجمع صلى الله عليه وسلم القرآن في المصحف لما كان يرتقبه من ورود ناسخ لبعض أحكامه أو تلاوته، فلما انقضى نزوله بوفاته ألهم الله الخلفاء الراشدين ذلك]."

- Al-Tabari levert dat Al-Zuhri zei: de profeet (sws) ging door zonder dat de Koran samengevoegd was, en het was in palm stompen en palmtakken. En Al-Suyuti leverde via Al-Khattabi dat hij zei: "De profeet (swt) verzamelde de Koran niet in een *mushaf* omdat hij aan het wachten was voor het openbaren van *nasiqh* voor sommige wetten of verzen, maar toen de openbaring ervan eindigde met zijn dood, inspireerde Allah de Khulafah om dat wel te doen."

Dus de profeet (sawa) verzamelde de Koran niet omdat hij (sawa) niet wist of er nog meer openbaring zou komen of niet, en de koran was dus verdeeld, een hoofdstuk hier, een hoofdstuk daar, en vers op een tak, een ander op een stuk geitenleer! Maar toen de khulafa' aan de macht kwamen zagen ze hoe erg dat is en besloten om de koran te verzamelen!

Abu Dawood in zijn Sunan (Saheeh Sunnan Abi Dawood, vol 3 pag 127 #4634), die gecorrigeerd is door Al-Albani, levert het volgende:

• عن أبي بكرة؛ أن النبي (ص) قال ذات يوم: [من رأى منكم رؤيا؟] فقال رجل: أنا رأيت كأن ميذاً نزل من السماء فوزنت أنت وأبو بكر، فرجحت أنت بأبي بكر، ووزن عمر وأبو بكر فرجح أبو بكر، ووزن عمر وعثمان فرجح عمر، ثم رفع الميزان، فرأينا الكراهية في وجه رسول الله (ص).

- Abu Bakrah zei: de profeet (sawa) zei op een dag: wie van jullie heeft een droom gezien? Iemand zei: ik zag [in mijn droom] dat een weegschaal vanuit de hemel daalde, waarna U en Abu Bakr tegen elkaar gewogen werden en U overwoog Abu Bakr, waarna Abu Bakr tegen Omar gewogen warden en Abu Bakr won, en Omar werd tegen

Uthmaan overwogen en Omar won. We zagen de afkeer op het gezicht van de profeet (sawa).

Deze overlevering laat het volgende zien:

- De volgorde van wie het beste is na de profeet (sawa) is Abu Bakr, Omar en dan Uthmaan;
- Ali (as) is niet eens meegerekend, alsof hij (as) niet eens telt als een van de beste;
- De profeet (sawa) hekelde deze droom, en dat geeft aan dat wat de droom inhield niet wat de profeet (sawa) wou, of lief heeft. Dus ook de volgorde niet.

Zulke overleveringen, waarin Ali (as) expliciet eruit wordt gelaten komen we heel vaak tegen. En dit soort overleveringen willen alleen laten zien dat deze drie het beste zijn na de profeet (sawa) en wie anders beweert gaat tegen het geloof van de moslims en moet bestraft worden!

Ibn Al-Imaad Al-Hanbali, volgeling van Ahmed ibn Hanbal, schrijft het volgende in zijn boek (Shatharaat Al-Thahab, vol 1 pag 157):

• وعن الاعمش قال: خرجت في ليلة مقمرة أريد المسجد فإذا أنا بشيء عارضني، فاقشعر منه جسدي، فقلت: أمن الجن أم من الإنس؟ فقال: من الجن، فقلت: مؤمن أم كافر؟ فقال: بل مؤمن، فقلت: هل فيكم من هذه الأهواء والبدع شيء؟ قال: نعم، ثم قال: وقع بيني وبين عفرين من الجن اختلاف في أبي بكر وعمر، فقال العفرين: إنهما ظلما عليا واعتديا عليه، فقلت بمن ترضي حكما؟ فقال بابليس، فأثناه فقصصنا عليه القصة، فضحك ثم قال: هؤلاء من شيعتي وأنصاري وأهل مودتي، ثم قال: ألا أحدثكم بحديث؟ قلنا: بلى، قال: أعلمكم أني عبدت الله تعالى في السماء الدنيا ألف عام فسميت فيها العابد، وعبد الله في الثانية ألف سنة فسميت الزاهد، وعبد الله في الثالثة ألف عام فسميت فيها الراجب، ثم رفعت إلى الرابعة فرأيت فيها سبعين ألف صف من الملائكة يستغفرون لمحيي أبي بكر وعمر، ثم رفعت إلى الخامسة فرأيت فيها سبعين ألف ملك يلعنون مبغضي أبي بكر وعمر. انتهى.

- Al-‘Amash zei: ik ging op een nacht met volle maan richting de moskee en ik zag iets voor me staan en ik kreeg kippenvel ervan, ik zei: ben je van de djin of van de mensen? Hij zei: van de djin. Ik zei: een gelovige of een ongelovige? Hij zei: een gelovige. Ik zei tegen hem: hebben jullie ook van deze innovaties en begeertes? Hij zei: ja, er was een keer een discussie tussen mij en een demon over Abu Bakr en Omar. De demon zei: zij hebben onrecht gepleegd jegens Ali en hebben zijn recht afgepakt. Ik zei: wie accepteert je als rechter [tussen ons]? Hij zei: Iblees.
 - We gingen naar hem en vertelden hem onze verhalen, waarna hij lachte en zei....: zal ik jullie een verhaal vertellen? We zeiden: ja.
 - Hij zei: laat me julle vertellen dat ik in de eerste hemel Allah voor duizend jaar aanbeden heb en werd daar de bidder genoemd. En ik aanbad Allah in de tweede voor duizend jaar....en toen ik naar de vierde verhoogd werd zal ik zeventuizend rij aan engelen die vergiffenis vragen aan de liefhebbers van Abu Bakr en Omar, en toen ik naar de vijfde verhoogd werd zal ik zeventuizend engelen die de haters van Abu Bakr en Omar vervloeken!

Stel je voor da teen sjiit dit zegt over Imam Ali (as) of iemand anders van Ahl Al-Bayt! Dan wordt die zeker voor ongelooft verklaard! Deze overlevering geeft ook aan dat Abu Bakr en Omar bij de engelen bekend waren in de tijd dat Iblees toegang had tot de hemels, dus voordat Adam geschapen werd! Destijds waren de engelen al aan het vervloeken en vergiffenis vragen!

En ander aspect dat soennieten altijd aanhalen als het om ghulu gaat, is het zogenaamd aanbidden van de imams, of hen om hulp vragen na hun dood, of hun graven bezoeken. Maar zulke zaken vinden we ook bij de soennieten, zo schrijft Al-Tahtawi in (Hashiyat Al-Tahtawi ‘ala Maraqqi Al-Falaah pag 551) het volgende:

• قوله: (فيتوسل إليه بصاحبيه) ذكر بعض العارفين أن الأدب في التوسل أن يُتوسل بالصالحين إلى الرسول الأكرم (ص) ثم به إلى حضرة الحق جل جلاله وتعاضمت أسماؤه، فإنّ مراعات الواسطة عليها مدار قضاء الحاجات.

- En wat hij zegt (Wordt tawassul gedaan naar hem met zijn twee metgezellen), sommige kenners [die speciale kennis hebben] melden dat het van goede manieren is in tawassul om eerst tawassul te doen naar de profeet (sawa) met de twee metgezellen en dan met hem (sawa) naar het Weledele Recht, moge zijn Namen groot zijn, opdat het rekeninghouden met het middel staat centraal in het vervullen van de benodigde.

Hieruit kunnen we het volgende halen:

- Tawassul doen mag naar Allah (swt) door middel van de profeet (sawa) ook na zijn dood, en dat is iets wat de sjiieten altijd wordt kwalijk genomen.
- Je hoort eerst tawassul te doen naar de profeet (sawa) door middle van zijn twee metgezellen, dus Abu Bakr en Omar die bij hem begraven liggen.

Als sjiieten tawassul doen naar de profeet (sawa) door middle van Imam Ali (as) of andere imams (as) dan is dat ongeloof en shirk! Maar doe je dat d.m.v. Abu Bakr en Omar, dan is dat en een teken van goede manieren.

Het is alleen ghulu als de sjiieten het doen, of als je iets doet buiten Abu Bakr en Omar!!

Deze zelfde geleerde Al-Tahtawi, op pagina 303, zegt het volgende:

• قوله: (خلف من لا تكفره بدعته) فلا تجوز الصلاة خلف من ينكر شفاعة النبي (ص) أو الكرام الكاتبين أو الرؤية لأنه كافر، وإن قال لا يرى لجلاله وعظمته فهو مبتدع، والمشبّه كأن قال الله يد أو رجل كالعباد كافر، وإن قال هو جسم لا كالأجسام فهو مبتدع، وإن أنكر خلافة الصديق كَفَر كمن أنكر الإسراء لا المعراج، وألحق في الفتح عمر بالصدیق في هذا الحكم، وألحق في البرهان عثمان بهما أيضًا...

- En wat hij zegt: (Achter wiens innovaie hem niet tot ongelovige maakt), het gebed mag niet achter de ontkenner van en als hij de khilafah van Al-Siddiq ontkent dan is hij ongelovig... en in Al-Fath voegde hij erbij de khilafah van Omar, en in Al-Burhaan werd Uthmaan met hen gevoegd.

Dus als je ontkent dat Abu Bakr, of Omar, of Uthmaan khalifas waren, ben je een ongelovige! Sa'd ibn Ubadah, een metgezel, erkende de leiderschap van Abu Bakr niet, kunnen de soennieten deze metgezel voor ongeloof verklaren? Kunnen ze een van de metgezellen naar de hel sturen??

Wat is ontkennen? Het niet erkennen van iets! En wij sjiieten erkennen de leiderschap van deze drie niet!

Als de sjiieten zeggen: wie Imam Ali (as) niet als rechtmatige leider ziet is een ongelovige! De soennieten zullen dan zeggen: dat is ghulu, jullie kunnen niet miljoenen moslims voor ongeloof verklaren! Maar de soennieten mogen dat wel doen en ze vinden dat geen ghulu!